

ВПЛИВ ХРИСТІЯНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ НА ФОРМУВАННЯ СІМЕЙНИХ ЦІННОСТЕЙ

Георгадзе Т.О.

*аспірант кафедри соціальної роботи,
соціальної педагогіки та дошкільної освіти*

**Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького
м. Мелітополь, Україна**

Основними напрямками державної сімейної політики України є формування у свідомості людей розуміння важливості ролі сім'ї в житті суспільства; сприяння відродженню традиційних сімейних цінностей. Коли ми подивимося на культуру, ми виявимо, що вона охоплює багато речей і багато тлумачень в залежності від того, хто його визначає.

Культура - це традиції, які керують думкою і поведінкою людей, що піддаються їм. Такі традиції, які діти вчать, оскільки вони ростуть як члени даного суспільства. Суспільство визначаємо як організовану групу. через думки розвинені протягом поколінь, поведінку можна вважати правильною або непристойною.

Майерс і Грюнлан визначають культуру як вивчені і загальні цінності і способи поведінки. Це складне ціле, яке включає в себе знання, переконання, мистецтво, мораль, звичай і будь-які інші звички і можливості, придбані людиною як членом суспільства. Він знаходиться всередині якоїсь голови як розуміння і в зовнішнє середовище як акт і артефакт. Те ж саме підтримує Тейлор [2]. Питання культурного виховання у формуванні сімейних цінностей розглянуті в працях А. Б. Добровіч, І. С. Кона, О. В. Михайленко, Б. Р. Псавка. Зміна ціннісних орієнтацій у молоді, у тому числі у сфері шлюбно-сімейних відносин в умовах суспільних трансформацій, висвітлюється в працях О. А. Кльоцина, О. В. Петрова, Г. Л. Сафарова [1, с. 147].

Ми визначаємо культуру як традицію, яка управляє поведінкою і думками людини в українському суспільстві. це включає загальні цінності, знання, переконання, мистецтво, моральні та інші загальні звички і люди живуть, поведуться і діють, включає як їх фізичне, так і

інтелектуальний розвиток. Культура показує себе в мистецтві і літературі, танцях, музиці, драмі, стилях будівельних будинків, народному одязі, соціальна організація, політичні системи, релігія, етика, релігійні посадовці і лідерів.

Це визначення не залишає сумнівів в тому, що культура подібна серцю будь-якого людини, яка народилася в ньому. Відокремивши людину від своєї власної культури, як поділ молока і води, які при змішуванні стають одною речовиною. Вибирати воду потрібно вийняти молоко, і навпаки.

У культурі є переконання, які зображують для нас те, як люди думають про Всесвіт і їхнє ставлення до самого життя. Це включає Бога / богів, духів, людське життя, магія і життя після смерті. Вірування часто виражаються через практику, обряди та ритуали, які і показують, як певні люди висловлюють свої переконання на практиці. Деякі практичні речі моляться, жертвують, пропонують і виконують обряди, ритуали та дотримання різних звичаїв. Фестивали – радісні випадки, коли люди співають, танцюють, їдять і святкують певна подія або привід. Щоб зробити вищезгадані успішні релігійні об'єкти і місця необхідні, ці місця і речі, відкладені як святі і священні. Деякі з них зроблені людиною, інші природно сприймаються природою, деякі належать приватним особам, інші належать всьому співтовариству приклад тих, які належать усьому співтовариство - святині, священні пагорби, гори, річки і т. д.

Всі описані вище практики і життя людей розкривають їх цінності та моральності. Цінності і мораль стосуються ідей, які захищають або підтримують життя людей в їх відносинах один з одним і оточуючого їх світу. Вони включають правду, справедливість, любов, право, неправильно, добро, зло, красу, порядність і повагу для народної власності, дотримання обіцянок і угод, вихваляння і провини, відповідальність як особистості, так і суспільства, характеру і цілісності. Вони допомагають людям жити один з одним, встановлювати відмінності між ними, підтримувати мир і гармонію і використовувати їх речей.

В українців є глибоке розуміння того, що не так і що правильно, і протягом багатьох років цей моральний сенс породив звичаї, правила, закони, традицій і табу, які повинні дотримуватися кожним

суспільством. Щоб виконати всі ці релігійні обов'язки, нам потрібні релігійні лідери та посадові особи, які вестимуть релігійні справи, такі як церемонії, молитви і т. д.

Родина є хранителями релігійної спадщини. Як ми вже говорили, індивід є частиною цілого. Православне християнське розуміння і в українському традиційному менталітеті, додає, що релігія написана всюди в житті спільноти і в традиційному суспільстві немає нерелігійних людей. Тому люди поклоняються Богу в будь-який час, в будь-якому місці, немає правил, які змушують людей молитися в певні дні, часи і в певних місцях. Не існує недільної святості, де ви претендуєте на пастора, який служить, знати як він або вона живе в інші дні тижня. В українській традиції кожен день від свого способу життя, мовлення і тому не можна виносити лицемірне обличчя в день і обличчя диявола ночі.

Релігія для української родини не є книжковою релігією, вона була і залишається нормальним способом поглянути на світ і випробувати саме життя, вона зустрічається там, де люди знаходяться. Він розроблений з усіма іншими аспектами їх спадщини і належить до людей, і це люди. Він не проповідується, але набуває його з народження. Це більше функціонує на комунальній основі, в той час як спільнота дотримується своїх переконань. Сімейні традиції виконуються в основному групою сім'ї, родичами під їх впливом охоплює всі аспекти життя від народження до смерті.

Християнська релігія - це спосіб життя, який циркулює в венах, написаний не тільки в історії, а й на серцях людей. Українська концепція Трійці відображена в трьох створення святині, а саме небеса, земля і підземний світ, оскільки ці три розглядаються як невіддільні.

Таким чином, духовність походить від усної традиції, ритуалів, прислів'їв, оповідань і т. д., що в українській родині таке життя природно є релігійним. Християнство сприяє зміцненню родинних традицій та сімейних цінностей, які передаються у спадок від родини до родини. Такий християнський спосіб життя або християнська культура, впливає на життєві пріоритети підростаючого покоління та укоріненню традиційних сімейних цінностей як сімейної взаємоповаги, подружньої вірності, довіри між членами сім'ї, поваги до батьків, важливості народжування та виховання дітей, родинного спілкування, святкування

сімейних свят, родинної злагоди та добробуту, зареєстрованого шлюбу, брати на себе відповідальність за збереження сімейних цінностей. Від того, як людина в молодому віці вирішить проблему шлюбу і сім'ї, залежить увесь її життєвий шлях, душевний і духовний стан та розвиток.

Література:

1. Михайленко О. Відродження сімейних цінностей як важливий напрямок державної сімейної політики України // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2014. – Вип. – Т. 2. – №. 21. – С. 147-157.
2. Grunlan, A.S and Marvin, K.M. (ed). 1979 Cultural Anthropology: Christian perspective. Grand Rapids: Zondervan.

БАТЬКІВСЬКО-ВИХОВАТЕЛЬСЬКА ВЗАЄМОДІЯ В КОНТЕКСТІ ДІАЛОГУ РЕЛІГІЙНИХ ІДЕНТИЧНОСТЕЙ В УМОВАХ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Герасимова Ю.В.

*аспірант кафедри соціальної роботи,
соціальної педагогіки та дошкільної освіти*

**Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького
м. Мелітополь, Україна**

Україна є інтеркультурною державою. Кожна культура має свою історію і свою релігію. Соціологічні дані свідчать, що релігійність в Україні дуже різноманітна. Нараховується понад 70 різних конфесій, кожна з яких спирається на певний контингент віруючих, тисячі православних храмів, сотні церков євангельських християн-баптистів і адвентистів сьомого дня, десятки костьолів, синагог, кірх, молитовних будинків. За даними інституту філософії НАН України, рівень релігійності населення становить близько 44,6%. Подібні результати отримала і редакція “Голос Америки”. Проте релігійність вимірюється не лише кількісними показниками. Немаловажною є духовна